

Aquesta expansió econòmica extraordinària va ser la base d'una acció social també del tot innovadora. En lloc dels donatius tradicionals, institucions i serveis socials. Institucions sanitàries i assistencials que van aportar millores notables a la vida de milers de catalans i d'illencs: l'Institut de la Dona que Treballa, l'Obra Antituberculosa, l'Empar de Santa Llúcia, l'Institut Català per a Cecs, la xarxa de biblioteques. En una època en què l'Estat no proporcionava accés als serveis socials i culturals més bàsics, la Caixa va fer una aportació extraordinària.

La Caixa va ser també, fins a la Guerra Civil, la gestora a Catalunya i a les Balears de les assegurances socials obligatòries: el retir obrer, les assegurances de maternitat i d'atur van ser difoses i administrades per la Caixa, que també va col·laborar activament en el disseny de les diverses prestacions i en la gestió del Instituto Nacional de Previsión, l'entitat pública responsable de les assegurances socials.

La gestió descentralitzada de les assegurances socials públiques, com tantes altres coses, va acabar amb l'adveniment del franquisme. La Caixa va ser intervinguda i la seva direcció substituïda.

La recuperació de les llibertats públiques i la liberalització del mercat financer van obrir de nou el camí a l'autèntica personalitat de la Caixa. Al capdavant altre cop de les transformacions en la gestió i en l'acció social, en aquests darrers vint-i-vuit anys la Caixa ha recuperat el seu dinamisme i el seu esperit innovador. Els elements principals són coneguts: la informatització com a eina principal en la millora radical de la productivitat i en l'oferta de nous serveis; l'obertura de noves oficines arreu d'Espanya com a mecanisme bàsic d'expansió i de creixement; una comprensió cabal de les noves necessitats dels clients particulars i empresarials, amb ofertes innovadores d'estalvi i de serveis financers; una renovació de la imatge de l'entitat amb un emblema universal. I en aquest camí, una fita fonamental, la fusió amb l'antiga Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona el 1990.

La Caixa ha arribat al seu centenari obrint una nova etapa de renovació en l'equip de direcció i de revisió d'objectius. Es tracta, ara per ara, d'una de les entitats més destacades del panorama financer europeu per la seva dimensió i per la seva presència com a entitat financera, però també pel seu compromís social i ha sabut convertir-se en una entitat global sense deixar de ser catalana.

La Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, és, doncs, des dels seus orígens l'exponent d'un esforç col·lectiu, d'una ambició per créixer i per fer innovar, d'una voluntat d'aconseguir una gestió eficient per dedicar els beneficis obtinguts a la millora social del conjunt de la població; una prova de la capacitat de la societat catalana per crear i mantenir entitats líders en els seus àmbits que aconsegueixen l'adhesió i l'admiraació de tothom.

Per tot això, de conformitat amb el que disposen els articles 5 i 7 del Decret 315/2004, de 22 de juny, pel qual es regula la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya, a iniciativa del conseller d'Economia i Finances, a proposta de la Presidència de la Generalitat i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article únic

S'atorga la Medalla d'Or de la Generalitat a la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona en reconeixement a la tasca social, econòmica i innovadora d'aquesta entitat catalana que ha sabut evolucionar, durant els cent anys de la seva existència, al compàs del poble de Catalunya.

Barcelona, 28 de desembre de 2004

PASQUAL MARAGALL I MIRA
President de la Generalitat de Catalunya
(04.362.018)

DECRET

464/2004, de 28 de desembre, pel qual es crea el premi Ramon Margalef d'Ecologia i Ciències Ambientals.

A partir de la segona meitat del segle XX l'ecologia es desenvolupa com a ciència diferenciada. En el darrer quart de segle, els principis i idees conductores d'aquesta ciència han permès el desenvolupament de moltes destreses tecnocientífiques relacionades amb la gestió dels sistemes naturals i del territori, alhora que han contribuït a informar noves concepcions de caràcter socioeconòmic. Aquesta relativa proximitat històrica explica que siguin escassos els reconeixements atorgats a les ciències ambientals i, encara menys, a l'ecologia.

Catalunya ha fet grans aportacions en aquest àmbit, i compta amb bons equips d'estudiosos. Un dels seus principals mestres ha estat Ramon Margalef i López (Barcelona, 1919-2004), que ha dut a terme una tasca intel·lectual de primera magnitud en el coneixement ecològic. En un context socioeconòmic molt poc propici, l'Espanya de la postguerra i del franquisme, col·locà la recerca i el pensament ecològics catalans al més alt nivell internacional i creà una veritable escola de pensament.

La figura de Margalef ha contribuït de forma decisiva a la creació de la ciència ecològica moderna, fins al punt de ser-ne considerat un dels màxims exponents mundials, en gran mesura gràcies a haver sabut interpretar els sistemes naturals en termes de la teoria de la informació. Ha estat un dels grans científics del segle XX i, sens dubte, un dels científics catalans més rellevants de tots els temps.

Per tot això, a proposta del conseller en cap, del conseller de Medi Ambient i Habitatge i del conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació,

DECRETO:

Article 1

Objecte

1.1 Es crea el premi Ramon Margalef d'Ecologia i Ciències Ambientals.

1.2 L'objecte del premi és el reconeixement d'una trajectòria científica o un descobriment en el camp de l'ecologia o altra ciència ambiental que hagi contribuït al progrés significatiu del coneixement o el pensament científic, o al desen-

volupament d'instruments teòrics per a la bona gestió dels recursos naturals, del territori o del mar.

Article 2

Candidatures

2.1 El premi pot ser atorgat tant a persones físiques com a persones jurídiques o a col·lectius de tot el món que hagin dut a terme una tasca rellevant en el camp de l'ecologia o altra ciència ambiental.

2.2 Per donar cabuda tant a obres individuals com col·lectives, es poden alternar les convocatòries per a persones físiques i per a persones jurídiques o col·lectius diferenciats.

2.3 Les candidatures les presenten institucions universitàries, escoles superiors, centres de recerca, acadèmies científiques o amb branques científiques, persones guardonades amb aquest premi en convocatòries anteriors i persones que hagin estat membres del jurat.

2.4 Les candidatures han de ser argumentades.

Article 3

Dotació

La dotació del premi és de cent mil euros.

Article 4

Periodicitat

El premi té periodicitat anual.

Article 5

Òrgans de direcció i gestió

5.1 El Consell de Direcció és la instància màxima del premi. Està integrat per membres del Govern de la Generalitat, autoritats acadèmiques i persones de mèrit reconegut en el camp de l'ecologia o les ciències ambientals.

5.2 El Consell de Direcció està assistit per una Secretaria Tècnica, que és la instància gestora del premi.

Article 6

Consell de Direcció

6.1 El Consell de Direcció té les funcions següents:

- Establir les bases de cada convocatòria d'acord amb el contingut del present decret
- Fer la convocatòria anual.
- Nomenar i remoure les persones membres del jurat.
- Convocar el jurat.
- Proclamar el premi.

6.2 El Consell de Direcció està integrat per les persones següents:

- President o presidenta de la Generalitat, que n'exerceix la presidència.
- Titular del departament que té competències en recerca, que n'exerceix la vicepresidència primera.
- Titular del departament que té competències en medi ambient, que n'exerceix la vicepresidència segona.
- President/a de l'Institut d'Estudis Catalans, que n'exerceix la vicepresidència tercera.
- Director/a de l'Institut de Ciències del Mar.
- Director/a del Departament d'Ecologia de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona.
- Director/a del Centre de Recerca Ecològica i d'Aplicacions Forestals.

h) Una persona membre de la comunitat universitària o acadèmica catalana.

i) Una persona membre de la societat civil catalana amb mèrit reconegut en l'àmbit de l'ecologia i les ciències ambientals.

j) Una persona designada per la família de Ramon Margalef.

Les persones indicades en els epígrafs h), i) i j) són nomenades pel/la president o presidenta del Consell de Direcció.

Article 7

Secretaria Tècnica

7.1 La Secretaria Tècnica executa les decisions del Consell de Direcció. El/la titular dirigeix la gestió administrativa i l'organització logística del premi.

7.2 El/la secretari/ària tècnic/a té les funcions següents:

- a) Garantir la bona difusió de la convocatòria anual del premi.
- b) Rebre les candidatures.
- c) Proposar la convocatòria del jurat.
- d) Trametre les candidatures al jurat.
- e) Assegurar la logística de les reunions del jurat i aixecar-ne les actes.

7.3 El Departament de la Presidència ha de donar suport administratiu i logístic a la Secretaria Tècnica.

Article 8

Jurat

8.1 El jurat és l'òrgan diriment de les candidatures. Està integrat per set persones designades pel Consell de Direcció d'entre la comunitat científica o investigadora de mèrit reconegut en l'àmbit de l'ecologia o les ciències ambientals, d'acord amb la distribució següent: una persona membre de la comunitat científica catalana, que n'exerceix la presidència; tres persones membres de la comunitat científica de la Unió Europea, i tres persones membres de la comunitat científica de fora de la Unió Europea.

8.2 El jurat renova dues de les persones que en són membres en cada convocatòria, a partir del segon any.

8.3 En les reunions decisòries el jurat ha de comptar amb un quòrum mínim de cinc persones.

8.4 La candidatura guanyadora ha de tenir com a mínim quatre vots favorables.

8.5 La persona titular de la Secretaria Tècnica assisteix amb veu i sense vot a les reunions del jurat, i n'estén les actes.

Article 9

Convocatòria

9.1 La convocatòria del premi s'ha de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

9.2 El Consell de Direcció pot fer una difusió addicional, mitjançant publicacions especialitzades i per internet.

Barcelona, 28 de desembre de 2004

PASQUAL MARAGALL I MIRA
President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP BARGALLÓ VALLS
Conseller en cap

SALVADOR MILÀ I SOLSONA
Conseller de Medi Ambient i Habitatge

CARLES SOLÀ I FERRANDO
Conseller d'Universitats, Recerca
i Societat de la Informació
(04.355.189)

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES

DECRET

465/2004, de 28 de desembre, d'aprovació de diverses mesures en relació amb el règim de tarifes i peatges de les autopistes i vies en règim de peatge de titularitat de la Generalitat de Catalunya.

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha aprovat en els darrers anys un conjunt de mesures per tal d'aconseguir la implantació harmònica d'un nou model de gestió d'infraestructures d'altres prestacions i la millora de la mobilitat per fer-la més sostenible, especialment adreçada als usuaris habituals de mobilitat obligada, en coherència amb els treballs i conclusions aprovades pel Grup de Treball per a la Reordenació dels Peatges a Catalunya.

D'acord amb el compromís que es preveia en el Decret 390/2003, de 29 de desembre, el Govern de la Generalitat, dins dels treballs portats a terme pel Grup esmentat, ha definit un nou marc tarifari de les autopistes i vies en règim de peatge.

En aquesta direcció, aquest Decret preveu l'aprovació d'un conjunt de mesures que juntament amb d'altres que entraran en vigor i s'aplicaran de manera progressiva, han de possibilitar l'assoliment d'aquest nou marc tarifari, clarament afavoridor per als usuaris, i la definició i millora de la gestió de la mobilitat.

El nou sistema de revisió anual de tarifes determina que el peatge que han de pagar els usuaris no es fixi exclusivament per la variació de l'increment anual de preus al consum, sinó que incorpora un factor corrector que s'estableix en funció de l'evolució del trànsit, sense que aquest factor alteri l'equilibri econòmic i financer de les empreses i societats concessionàries. L'element cabdal del nou sistema de revisió serà l'increment dels trànsits que es produeixin per sobre de les previsions inicialment establertes.

Aquest increment de trànsit, en la mesura que suposa uns ingressos addicionals, s'aplica parcialment a través de la fórmula de revisió aprovada, i comporta una reducció de les tarifes que paguen els usuaris, alhora que garanteix que les tarifes no es vegin, en el seu cas, incrementades per sobre de l'índex de preus al consum.

Així mateix, el Decret aprova les tarifes i peatges d'aplicació en els propers anys i preveu una reducció o bonificació temporal de manera que els increments pendants d'aplicació aprovats pel Decret 351/2001, de 24 de desembre, i el Decret 390/2003, de 29 de desembre, no es repercuteixin de manera automàtica sinó que es garanteix la seva repercussió de manera lineal i fins a l'any 2013, segons els supòsits, sens perjudici de les obligacions de la Generalitat de Catalunya a què tenen dret les empreses i societats concessionàries a l'efecte de compensar els possibles desequilibris que es puguin produir en les concessions.

Per tot això, ateses les sol·licituds presentades per les empreses i societats concessionàries, de conformitat amb el que estableixen els règims concessionals i d'explotació de les autopistes i vies en règim de peatge de titularitat de la Generalitat de Catalunya i l'article 24 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de construcció, conservació i explotació de les autopistes en règim de concessió, d'acord amb l'informe de la De-